

Gedroomd verhaal op magische plek in 'Eclips'

De Amsterdamse theatermaker Kees Roorda, afkomstig uit Drachten, gebruikt met zijn voorstelling 'Eclips' als een van de eersten het nieuwe kratertheater op Terschelling. De heuvel waar hij als jongetje speelde, heeft iets magisch, vindt hij. Hij sluit daarbij aan met een voorstelling die voortkomt uit een merkwaardige droom van zijn vorig jaar overleden moeder.

Door Fedde Dijkstra

HALFWEG – Kees Roorda van theatercollectief The Glasshouse heeft speciale herinneringen aan de heuvel bij Halfweg, die dit jaar is herschapen in een kratertheater. „De geschiedenis van mijn familie ligt deels op Terschelling, we kwamen hier vaak en zaten dan op camping De Kooi. Deze heuvel was vroeger een afvalberg, met auto-wrakken en onderdelen. Soms stond er iets in de fik en rook je verbrand plastic en rubber. Ik speelde hier vaak met mijn tweelingbroertje. Dan gleden we op een motorkap van de helling.”

Roorda vindt het om meer redenen speciaal om juist nu en op deze plek een Oerolvoorstel-

ling te maken. „Mijn moeder, die in augustus is overleden, was vorig jaar nog op Terschelling. In een telefoongesprek vertelde ze me dat ze in een droom een bijzonder beeld had doorgekree-

gen. Ze droomde dat zeven dagen lang de zon niet opkwam. In het hele land raakten mensen in paniek.”

Dat gegeven liet Roorda niet meer los en het vormt de basis voor de voorstelling 'Eclips', die hij maakt met het collectief The Glasshouse. In zijn verhaal zitten mensen te wachten op een zonsverduistering, als er plotseling een Cosmic Warrior verschijnt. Die vertelt dat hij een visioen heeft gehad waarin de zon sterft en de aarde blind en doel-

loos rond de zwarte zon draait.

Maar een witte raaf die aan hem is verschenen, heeft hem duidelijk gemaakt dat hij is uitverkoren om de wereld te redden. Hij moet wensen verzamelen die met hart en ziel worden gedaan. Dat moet wel gebeuren vóór de eerstvolgende zonsverduistering. Niet iedereen is echter zo maar bereid diepe wensen en onvervulde verlangens met de Warrior te delen.

„Terwijl ik het verhaal aan het schrijven was en me afvroeg hoe ik verder moest, verscheen mijn moeder aan mijn bed, in een droom. Ze vertelde me wat het eind van het stuk was”, aldus Roorda. „Nu kun je zeggen dat dat m'n onderbewustzijn was. Maar voor mij was het volkomen werkelijk. En ik heb het einde ook gebruikt voor het stuk.”

Het natuurtheater De Nollekes – omgeven door een aarden wal, op een hoogte gelegen – laat zich door zijn krater vorm op verschillende manieren ge-

bruiken.

„Ik heb er voor gekozen om in die kom te gaan zitten. Het wordt een soort 'samenschuiling'. Het is verleidelijk van alles op die helling te zetten, maar ik ga er heel spaarzaam mee om. Je ziet alleen die helling. Eigenlijk is de hemel het decor.”

Voor deze voorstelling wordt juist het intieme karakter en de beslotenheid van het kratertheater benut. „Daarom werken we ook zo veel mogelijk met natuurlijke geluiden. Versterking vind ik heel vervelend.” Vooral om niet te veel last te hebben van uitgaanslawaaï uit de omgeving, is het aanvangstijdstip van half elf vervroegd naar tien uur.

De muziek, gecomponeerd door Micha Hamel, wordt live en voornamelijk akoestisch gespeeld. De zes acteurs – met Titus Muizelaar in de rol van Cosmic Warrior - krijgen gezelschap van drie saxofonisten.

Naast 'blazerskampioene' Femke IJlstra zijn dat Annelies Vrieswijk en Koen Caldeaway. „Je moet ze in de voorstelling echt gebruiken als muzikan-

ten”, vindt Roorda. „Het zijn tenslotte geen acteurs.”

Kees Roorda – afkomstig uit Drachten – stond in 2003 aan de basis van het Amsterdamse theatercollectief The Glasshouse, dat zijn premières speelt in Bellevue en zowel in Nederland als in Zuid-Afrika toert. Hoe is het voor een schrijver en regisseur om een zo persoonlijk uitgangspunt met zoveel anderen tot een voorstelling te maken? „Ik maak acteurs en muzikanten

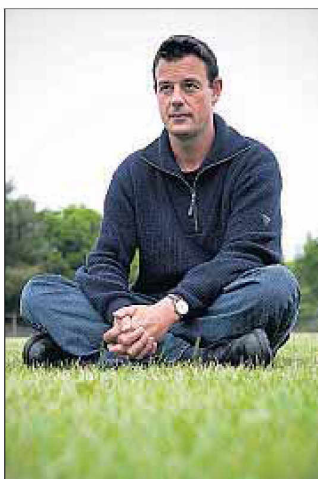

als het ware medeplichtig aan het zoekproces. Dat is wel eens lastig, zeker als ik nog eens een andere weg insla. Maar hoe meer ze meedenken, hoe meer ze deelgenoot worden. Ik kan het niet in m'n eentje doen, zo'n voorstelling."

Het apocalyptische visioen van de Cosmic Warrior en het voortborduren op beelden uit een droom sluiten wat Roorda betreft goed aan bij de sfeer van het kratertheater. Door zijn vorm en ligging heeft het iets magisch, vindt hij. „Het is een Stonehenge-achtige plek."

Het grote kratervormige theater biedt een theatermaker allerlei mogelijkheden en verlokkingen, beseft Roorda. „Het is de kunst dat je niet in al die verlokkingen trapt. Dat laat ik aan anderen over. Ik ga op zoek naar de spirituele kant van deze plek."

The Glasshouse / Kees Roorda, 'Eclips'.
Tijdens Oerol t/m 19 juni te zien in kratertheater Nollekes, aanvang 22 uur.

Het kratertheater is een speciale plek voor Kees Roorda.

Een beeld uit 'Eclips': de 'reizigers' staan op de helling van het nieuwe natuurtheater. Foto's Anne Zorgdrager